

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politicABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEP LA 15 IULIE A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

N. GR. FILIPESCU
ProprietarANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Aest. rn Agency, Constantinople*
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțurile pe pag. IV, linia 30 bani. anunțurile
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

IPOCRIZIA

NUOI COMPLICATIUNI

UN LOC VACANT

PETRECERILE LA CONSTANTA

SUCCI!

VELUL ALBASTRU

MIZERIILE LONDREI

IPOCRIZIA

De câte-va zile atât ziarul ministerului de externe, incredințat polonezului mercenar, cât și organul capilor colectivității constituții în comitet de redacție, scot adevărate țipete de indignare contra conspiratorilor, trădătorilor bulgari cari au cercat la Sofia detronarea Prințului Alexandru.

Și ziarele opoziției și-au exprimat în destul sentimentul lor în această privință, sentiment altmintrelea firesc și de toată lumea simțit, dar nu! ziarele colectivității vor să fie ele mai zelose, mai infocate, mai indignate în contra revoluționarilor din Sofia. Faptul detronării unui Principe atât îl revoltează pe dumnealor, în cât ne acuză pe noi d'a fi favorabili, revoluționar fiindcă nu ne-am aprins să ridicăm ca dănsii, țipete de indignare și de spaimă.

Adevărat e că nu ne-am suit la diapazonul dumnealor, dar nici n'aveam nevoie d'a o face; se știe că partidul conservator nu s'a pătat nici-odată în trădare, nu este un partid de conspiratori și de revoluționari, detronarea principilor și înființarea republicii nu intră în principiile noastre, precum nu admitem nici regicidul. Dovezile contrariului stau scrise la activul nostru politic, și n'aveam nevoie, cu ocazia evenimentelor petrecute în țara străină, să facem noi profesione de credință asupra unor puncte atât de indiscutabile pentru noi, în propria noastră țară.

Nu este însă tot ast-fel pentru colectivității noastre.

Trecutul lor întreg nu este decât o țesătură de conspirații, de revoluțiuni, de atentate contra capetelor încoronate și contra tronurilor, plămădit prin trădări oribile, amenințări de moarte și alte acte prin care revoluționarii de meserie caută a-și atinge scopul lor destructiv.

Azi când, la noi, acești oameni au ajuns la guvern, e firesc și în ordinea lucrurilor, ca tocmai ei să se revolteze mai mult contra revoluționarilor, se infiereze mai tare conspirațiile, să se indigneze mai mult contra trădătorilor.

Ei fac întocmai ca acea femeie care, în tineretele ei, și-a terfelit viața în viață și depravațiune, și care isbutind se face pe un nenorocit și o ia de soție, fațarnică și ipocrită, aruncă blamul și injuria asupra celor rămase în noroi, și nu găsește termenii ca să infiereze vicul și depravarea. Ea crede printr'aceasta că va face pe lume să uite trecutul ei, dar mai adese-ori n'ajunge decât să provoace, pe lumea care o știe, a-i reaminti în gura mare acel trecut.

Femeia care a fost tot d'a-una cinstită, e mai indulgentă. Ea nu cade în viciu, are oroare de dânsul, dar îi e mai mult milă de acea care a căzut; căci cine știe, își zice ea, în ce împrejurări se afla.

Fiind-că dar colectivității s'au pus în poziție ca să le reamintim trecutul lor, noi ne vom îndeplini această datorie, ca nu cum-va ipocrizia lor se înșele pe naivii.

Și pentru a da acestor reamintiri mai multă tărie, le vom îndrepta chiar Majestății Sale Regelui Carol I, care pare a avea nevoie să le reamintească însuși, pentru a judeca cu profit evenimentele de la Sofia.

Când principele Carol a venit în țară să ocupe tronul, rămas vacant prin detronarea principelui Cuza, s'a găsit în fața unei protestațiuni imponente a corpului ofițeresc, care cerea de la noul șef suprem al armatei să ștergă pata trădării, aruncată asupra onoarei armatei Române de un mic număr de ofițeri, călcători ai jurământului lor de credință către Vodă-Cuza, și părtași ai conspirației de la 11 Februarie. Vre-o 400 ofițeri au subscris această cerere.

Principele Carol a păruta aproba, în primul moment, această legitimitate și demnă dorință, și a dat corpului ofițeresc cuvântul său de onoare că ea va fi satisfăcută.

Convocați pentru a doua zi să asculte rezoluțiunea Domnitorului, care le-a fost deceptiunea, când, după trei ore de așteptare, au auzit respingerea acelei cereri, din gura aceluiași Principe care cu o zi înainte dădu-se cuvântul său de onoare că o va satisfăcea!

D. I. Brătianu fusese, în acea împrejurare, réul geniū al principelui Carol, consiliindu-l a ocroti pe ofițerii trădători.

D. I. Brătianu, fu acela care de atunci încocoși, s'a ținut, cu ostăruință vrednică de o mai bună cauză, ca să înalțe în ranguri și să recompenzeze p'acei ofițeri, cari, după sentimentul unanim al armatei, făceau rușinea ei.

Majorul Lecca este astăzi general și președinte de Cameră.

Locotenentul Candiano-Popescu este azi colonel și — o rușine fără seamăn! — adjutant regal. Numai acei cari s'au căit de fapta lor, sunt disgraciați, și generalul Haralambie este azi în opoziție.

Când, la 1870, d. I. Brătianu conspira detronarea Prințului Carol, și întinse rețeaua conspirațiunii în toată țara, servindu-se, ca la Ploesti, d'aceiași oameni care deja mai trădase odată, cine ar fi crezut că șase ani în urmă, conspiratorul Brătianu va fi chemat în minister?!

Cine ar fi crezut că Candiano-Popescu, președintele republicii Ploestiene, va ajunge, mai târziu, prefectul poliției Regelui Carol? și purtător al cifrelor aceluși Rege a cărui detronare o proclamase? Cine ar crede acestea? și cu toate acestea ele sunt fapte!

Când, la 1871, aceeași oameni, în complicitate cu primul-ministru Ion Ghica, se încercau, la sala Slătineanu, să provoace o revoluție de stradă, care ar fi aruncat peste graniță pe Domnitorul Carol, cine ar fi crezut, că acei revoluționari și răsturnători de meserie, vor mai călca vre-o dată în palat?!

Cine ar fi crezut că acela care a reținut atunci pe tronul țării pe Domnitorul Carol, ce era gata de ple-

care, va ajunge să fie dat în judecată de aceia chiar din mâna cărora el îl scăpase!

D. Lascar Catargiu și partidul conservator de două ori au scăpat tronul Regelui Carol, contra comploturilor și revoluțiilor plămădite de d. Ion Brătianu și oamenii săi; d. Lascar Catargiu a fost dat în judecată cu consimțământul Domnitorului Carol, care, mai bine ca ori-cine, cunoștea perfectă sa onorabilitate ca om priyat și ca om public, și a fost înlocuit prin d. Ion Brătianu, regicid în Franța, revoluționar și conspirator în România, și care prin amenințarea unui regicid a isbutit, la 1876, a intra în palat!

Intr'adevăr, cine nu știe că, prin d. I. Bălăceanu, d-sa a trimis răspuns lui Vodă Carol, ca să cruce țerei o crimă?

Intimidațiunea l'a isbutit; și dacă nu l'isbutea gata era să părăsească și mai departe; căci în conspirația de la Mazar-Pașa, d-sa și propusese pe candidatul tronului, generalul Dabija, pe care, și p'aceasta, îngăduitorul Sveran, l'a primit ministru; iar, în complotul de la Iași, nu era oare d. D. Sturza, actualul favorit consilier al tronului, care, propunând o concluzie de fapte, numeroaselor sale scrieri anti-dinastice, cerea asasinarea Prințului?

Iacă oamenii cari înconjoară azi tronul; eacă cum trădarea, insulta, revoluția, conspirația și amenințarea chiar a vieții Soveranului, și-au găsit răsplata și au fost încurajate în țara aceasta.

Tot ce a fost trădător în armată, a fost favorizat sub domnia actualului Rege, grație stăruințelor d-lui Brătianu.

Toți cei ce au fost trădători, revoluționari și conspiratori în această țară, au azi puterea și averea în mână, și se îngrăde în rindurile colectivității.

Și ei, prin organele lor de publicitate se indignează azi mai tare contra celor din Bulgaria. Apoi nu ved ei ca unii cu alții s'aseamănă perfect?

Și se mai indignează contra conservatorilor, cari s'au împotrivit la încercările lor resturnătoare, și cari azi încă se împotrivesc la deconșiderarea sistematică ce aruncă asupra tronului de când sunt la putere prin actele ce pun pe soveran se, iacă!

Conservatorii, susțitorii firesci ai tronului — iar nu curtisanii măgurilor ai Soveranului — se întristează și se revoltă văzând cum acești republicani de principiu, revoluționari de meserie, își continuă, la putere, opera destructivă ce odioară, pe când erau în opoziție, n'au putut realiza.

Nu! Cele petrecute în Bulgaria sunt condamnarea regimului azi la putere în țara românească, și trebuie să serve de învățământ și Regelui și poporului Român.

Dacă principele Alexandru cutreieră azi în triumf Bulgaria, acesta o datorește nu numai virtuților sale private, dar și faptului că n'a încurajat nici odată trădarea în țara sa.

Dacă Principele Alexandru ar îmbrățișa azi pe trădătorii săi, dacă ar lua pe majorul Gruef aghiotant, dacă ar chema la putere pe Zancov, dacă n'ar mai avea de gând decât să se îmbogățească și a ruina Bulgaria cu concesii oneroase acordate gheșefarilor din țara sa natală, dacă și-ar constitui domenii din averea statului, dacă ar per-

secuta pe toți militarii cari l-au arătat credință, și ar lăsa țara pradă despoismului elementului revoluționar, suntem deplin convinși, că Principele Alexandru ar întrista pe conservatorii din lumea întreagă, ar periclita prestigiul tronului în Bulgaria, ar demoraliza poporul său și ar perde toate simpatiile sale. Iar la prima ocazie, când din nou ar fi răsturnat și trimis peste graniță, negreșit că nu s'ar mai găsi un Stamboulof care să l' readucă pe tron, nici un popor care să l' aclame.

C. C-F.

DEPESILE AGENTIEI „HAYAS“

Constantinopol, 31 August. Cale indirectă. — Intrarea triumfală a prințului Alexandru în Bulgaria a descuarăiat pe Poarta tot atât de mult ca și victoria de la Slivnița.

Atunci, ca și astăzi, Poarta spera ca evenimentele să depărteze într'un mod definitiv pe prințul și ast-fel ar face să dispară un element de complicațiuni.

Dar iacă că acest punct de discordie revine, și cu dânsul, niște complicațiuni mai amenințătoare ca nici odată. Or ce ar fi, Poarta e hotărâtă a-și urma politica de expectativă. Ea nu va lucra de cât numai în cazul unei necesități inevitabile.

Se crede că prințul Alexandru va da din Filipopoli o proclamațiune, accentuând unirea celor două Bulgării. Aceasta va ridica o nouă pricină. Se mai crede că urmăriile contra autorilor loviturii de stat, vor servi de pretext Rusiei pentru a intra în acțiune.

Correspondentul nostru din Sofia semnalându-ne sosirea în ziua de ieri a prințului Alexandru la Filipopoli, a fost evident indus în eroare. El ne a transmis depeșa sa după un șgomot pe care nu a putut să l' verifice (A. H.).

Elena, 31 August. 9 ore 50 m. s'era. — Am sosit la Elena abia la 8 ore s'era din cauza greutăților ce presintă o călătorie în aceste ținuturi muntoase.

Pretutindeni prințul a fost obiectul aceluiași demonstrațiuni, având în același timp un caracter de popularitate cu totul sincer.

O mulțime enormă se îndesă pe străzile orașului. Preoții și notabilii au eșit înaintea prințului pentru a l' felicita.

Pretutindeni, toate persoanele ce le-am putut consulta eu însuși, adică pe cele ce vorbiseră francezeste sau românește, și prin urmare aparținând claselor celor mai cultivate, au afirmat că cu nici un preț nu se va permite ca să se poie piedici la restaurarea prințului și că poporul bulgar este nemulțumit ca să treacă ca trădător în ochii Europei.

Prințul va sosi mâine (1 Sept. Miercuri) la Yeni Zaghra.

Berlin, 1 Sept. — «National Zeitung» află că după căsătoria flicet sale, care s'a celebrat astăzi la amiaza la Franzensbad, d. de Giers va pleca la Petersburg și pe drum se va opri 2 zile la Berlin.

St. Petersburg 1 Sept. — D. de Giers, fiind chemat la Petersburg, a plecat din Franzensbad.

Pesta, 1 Sept. — Serbiile în onoarea celui de al doilea centenar al liberării Budei au început astăzi cu cea mai mare solemnitate, printr'o ședință comună a societății ungurești și a municipalității Budei. Impăratul asista la această ședință precum și mai multe deputațiuni, reprezentând eiita societății din capitala.

Primarul din Pesta și ministrul Kemeny au pronunțat discursuri privitoare la serbarile zilei. Impăratul a fost aclamat cu entuziasm. El a asistat la mai toată ședința.

Paris, 1 Sept. — Papa a primit tranșacțiunea propusă de Franța relativă la protecțiunea catolicilor în China.

New-York, 1 Sept. — Un cutremur de pământ a cauzat mari stricăciuni la Charlestown. Sunt 60 de morți.

NUOI COMPLICATIUNI

E interesant d'a urmări atitudinea ziarelor oficioase germane în privința evenimentelor ce se desfășură în Bulgaria, căci dintr'nsa se poate trage concluziuni probabile asupra modului cum politica germană privește starea de lucruri în peninsula balcanică.

Din toate manifestațiunile presei oficioase germane reiese cu siguranță un punct principal: Principele Alexandru nu e bine văzut în sferile oficioase germane. Chiar acum, când el s'a întors în Bulgaria, în mijlocul aclamațiilor entusiaste ale poporului, organele de publicitate cari primesc inspirațiunile lor de la marele cancelar german, nu lasă nici o ocaziune d'a face observațiuni neplăcute și chiar ostile pentru dânsul. Nimeni nu contestă calitățile personale ale principelui și purtarea sa bărbătească. Întoarcerea sa în Bulgaria e privită ca un act curajos și îndrăzneț cari li face onoare, dar, cu toate acestea, se vede că, din punctul de vedere politic, principele nu e persona grata în ochii principelui de Bismark. Astăzi nu mai e îndoielă că se facuse o apropiere între Germania, Austro-Ungaria și Rusia în privința părții de înfrunțare ce fie-care din aceste puteri are s'o e-serește în Orient. Depărtarea principelui Alexandru facea parte din această învoială și de aceea am văzut că lovitura de stat din Sofia a fost primită cu indiferență, s'ar putea zice chiar cu toleranță, din partea cercurilor oficioase din Berlin și din Viena. Principele Alexandru era abandonat, și unele ziare oficioase ziceau chiar că depărtarea sa dupe tronul Bulgariei ar fi o garanție de pace, fiind că el represintă mărul de discordie între Rusia și Austro-Ungaria.

Lucrurile erau ticiuite în sensul restabilirii înfrunțării rusești în Bulgaria, sub condițiunea ca Austro-Ungaria să obție ca compensațiune anexarea definitivă a Bosniei și a Hertegovinei și să mântie înfrunțarea sa asupra Serbiei.

Dar atât modul cum s'a executat lovitura de la Sofia și nedibăcia pe care au arătat-o autorii complotului, compromițând guvernul rusesc prin predarea principelui Alexandru în mâinile autorităților de la Reni, cât și izbânda repede și strălucită a contra-revoluțiunii au schimbat lucrurile. Niște guverne conservatoare și dinastice, ca acele din Berlin și din Viena nu puteau să aprobe procederea somară și revoluționară întrebuintă de conspiratorii din Sofia.

Ele ar fi primit detronarea principelui ca un fapt împlinit care e în acord cu aranjamentele politice de la Gastein, dar nu puteau să lase a se crede că ele ar fi consimțit la un complot militar contra unui Soveran.

Ast-fel reîntoarcerea principelui Alexandru era necesară din punctul de vedere al moralei dinastice și politice. Se poate zice cu siguranță că în întrevedere care a avut loc la Franzensbad, între principele de Bismark și d. de Giers, s'a prevăzut o asemenea eventualitate și că întoarcerea principelui în Bulgaria nu s'a făcut în contra voinței Rusiei ci cu consimțământul ei. Puterile aliate au voit prin aceasta să arate că nu aprobă procedimintele revoluționare prin cari a fost res-

turnat principele; dar, din punctul de vedere al dezvoltării ulterioare a evenimentelor în peninsula balcanică, noi credem că nu s'a schimbat nimic.

Situațiunea creată prin reînnoirea principelui Alexandru aceeași, ca înaintea loviturii de la Sofia. Aceleași greutatea există pentru tinerul suveran al Bulgariei. Singura osebire va fi că, în loc d'a cădea prin un complot militar, el va fi silit, prin împrejurările și încercările politice ce vor naște, să se retragă singur din propria sa voință.

Această eventualitate cea mai fericită care să poate prevedea pentru principele Alexandru, căci, cum astăzi stă lucrurile în Bulgaria, se pot produce incidente și mai grave care ar grăbi mersul evenimentelor.

Chiar în momentul în care scriam aceste rânduri Agenția Havas ne anunță că principele, sosind în Filipopol va da o proclamațiune în care va accentua unirea ambelor Bulgării.

Aceiași depeșă zice că pedepsirea autorilor complotului din Sofia va servi de pretext Rusiei pentru a intra în acțiune.

Eri, noi prevăzusem anume aceste greutatea și constatase că pozițiunea principelui va fi încă mai grea de cât era înaintea resturnării lui.

Situațiunea devine dar din zi în zi mai îngrozitoare și, cu toată dorința ce o avem d'a da crezământ știrea date de ziarul Times, prin care se anunță că prințul de Bismark crede în menținerea păcii, nu ne putem ascunde că rezolvarea paacifică a complicațiunilor balcanice ne pare puțin probabilă.

V.

UN LOC VACANT

De zece ani colectivitatea sugruma cu dragostea poporului nostru și tot de zece ani locul de rege stă vacant în realitate. De când colectivitatea a îndrăgit poporul, regele Carol nu mai există; ea, nobila colectivitate, și-a luat rolul de constituțiunea lăsată în sarcina omului de pe tron, conducând singură ursita norodului și trebile statului, cu o genială pricepere... monarchică!

Un loc vacant și încă foarte gras plătit, sub domnia Colectivității, ar fi poate un fenomen. Locurile vacante, gras plătite, nu se prea văd acum, de vro zece ani încoace, fiind învidiat ocupate, chiar și cele care nu există sub controlul public. Cu toate acestea în țară avem de fapt un loc vacant de rege; mulți dintre colectiviști ar fi râvnit în gând și acest loc, mai cu osebire din punctul de vedere al salariului. Dar, cunoscut fiind în toată lumea, că nici un colectivist, rând pe rând și aparte examinat, nu înfățișează măcar mișca ce să cere unui rege, apoi toți colectiviștii la un loc, unin-

du-se, și-au arogat această sinecură încoronată, stăpânind țara în pace sub lipsa de fapt a unui rege. Acest plan a reușit de minune pentru colectivități; ei de zece ani au baricadat palatul regelui și au căutat să-l suprimă ori-ce autoritate, ori-ce prestigiu, de om inteligent și de bun patriot, în țară. Colectiviștii au căutat să-l anihileze ori-ce sentiment de indignare, ori-ce izbucnire de revoltă a conștiinței contra lanțului lor de infamii desvâluite zece ani; au căutat să facă din acest rege o ființă care nu există de cât pe hârtie în ficțiunea pactului fundamental și să-l reducă la înjosirea ca să creadă toți oamenii din popor, — *proști dar mulți*, — că locul său este vacant.

Nepotul împăratului german nici să simte că trăiește pe tronul românesc de rege; s'ar zice că acest monarch e un tip ideal de suveran constituțional, dus la culme, dacă — căci este un *dacă*, — n'ar exista la mijloc, între popor și tron, despotismul ridicol al colectivității, întrupat sub forma fără fond a omului de la Florica.

Un rege trufaș, un rege cu deplină conștiință de chemarea lui, un rege luminat la creier prin agerimea inteligenței și a instrucțiunii, — căci și regilor se cere astăzi cultură — un rege înșușit ast-fel, n'ar tolera nici odată ascendentul cinic și dezastros ce un om cu numele de Ion Brătianu a luat asupra lui și asupra unei țări îngăduitoare de zece ani! Dacă regele nostru ar fi măcar ambițios, ar căta să dovedească norodului că un tron, pe care istoria îl glorifică sub Alexandru cel Bun și Ștefan cel mare, sub Mircea și Mihai Viteazul, n'a ajuns încă la bătaea de joc al unui simplu aventurier politic care amuzează cu anecdotă pe toți clapanii din Cameră și Senat.

Regele României, Carol de Hohenzollern, știe foarte bine că unul din oamenii periculoși din țară, capabil să-l restorne din domnie prin conspirațiune sau atentat, este bunul său amic de astăzi d. prim-ministru Ion Brătianu; deci regele se teme de acest om și îl ține la putere de frică. Apoi mai este încă bine știut de toată lumea că regele nostru e dominat de vicul avarismului și că setea de aur pe care i-o potolește cu atâtă prodigialitate omul de care deja se teme, e încă o rațiune puternică de a perpetua la fruntea guvernului o bandă calabreză de colectiviști; bandă, asupra căreia planează fără nici un mister — astăzi — crime, asasinat, procese scandaloase, declarate în parlament de însuși stăpânul ei.

În fața unei asemenea situațiuni, tronul de rege stă ca un loc vacant și nu rămâne peste țară de cât o singură forță de suveran: *colectivitatea!* Rolul șters de și-a impus regele, fiind că se teme de resturnare și fiind că urmește cu o poftă crescândă, aglomerarea milioanei sale, ușor dobândite la noi, face ca poporul să n'abă absolut nici o afecțiune pentru străina domniei sale ființă. Acest rege care stă de douăzeci de ani pe tron, nu se bucură de altă simpatie de cât aceea ce o poate inspira un călător sosit în țară abia de eri! Cu deosebire acest din urmă zece ani al *domniei sale* și al domniilor din

colectivitatea ce-l onorează, au lăsat rușinoasă credința în popor, că tronul este vacant și că primul-ministru este regele, pe când regele este de mult metamorfozat numai în anonimul unui melancolic însetat de aur.

Eroul de la Slivnița, suveranul Battemberg al Bulgariei, părăsise momentan acea țară primitivă, fără să lase în ea domeniurile coroanei sale și alte proprietăți ca Broșteni, Slobozia, Poeni etc; Battemberg părăsise poate acel popor, barbar încă, fără să-l lase a-mintirea că a fost negustor de brânză, ca a avut asociație în comerțul de lămârie cu Godel, în paguba poporului său, și fără să devină facilamente solidar cu o bandă de niște onorabili cavaleri de industrie politică, misionari de noapte și patrioți la comandă.

Bran Smeritul.

(Lupta)

CRONICA

SUCCI!

Ziarele străine ne aduc știrea că într'un oraș din Italia, un oare care domn anume Succu, a făcut prinsoare că va sta trei zeci de zile fără să mănânce, întrebându-l numai la început un pahar de apă de Buda și apoi câte-va picături dintr'o beătură descoperită de dânsul în Africa.

Cetățeanul italian Succu, trebuie să aibă o fire tot atât de succită ca numele ce poartă, spre a scoate de minciună zăcătoarea românească: «posteste robul lui Dumnezeu, căci nu are ce mânca.»

Intr'adevăr, dânsul are mijloacele de a nu postii, de vreme ce, pe de o parte, s'a plimbat prin Africa unde a descoperit o beătură întăritoare, iar pe de alta își întrebunțează banii spre a face prinsoari în loc de a-l preschimba în bifecuri, păseri, epuri și alte soiuri de vânaturi cu patru sau două picioare.

În realitate, crez că Succu nu urmărește rezolvarea problemei desființării poftei de mâncare, care va putea acum lua numele de problemă nu numai socială dar chiar și *Succială*. El caută să facă un studiu în privința puterii voinței la om și se se convingă până la ce punct au dreptate cuvintele: «Vocște și vei putea!» Se nu se bucură însă d-nu D. Sturza peste măsură, citind aceste rânduri, căci demonstrarea lui Succu în privința voinței și a puterii, se oprește la stomach!

Se mai zice că Succu nu este de cât un italian însărcinat de prințul Bismark să dea exemplul abstenenței în Europa, ca să învețe omenirea și mai ales puterile cele mari se se mai hrănească și cu ceva răbdări. Abia a postit italianul în cestiune patru cincii zile, și fenomenele au și început să se ivească pe ici pe colo, pretutindeni răsăr câte-va pilde de răbdare: Anglia nu intervine când Grăful joacă la Sofia actul I-ii din drama «Ploștăncă» și la rândul ei, Rusia se abține când Bulgaria dă în toate orașele reprezentanți cu focuri bengale și bubuituri de tunuri.

Se nu ne prinză deci mirarea dacă vom afla mâine, poimâine, că întregul partid colectivist și întregul consiliu de Miniștri au luat mai întâi câte un pahar de apă de Buda în toacă ca italianul Succu, și se pregătesc apoi să postească.

Care va fi însă sticluța cu beătură miraculoasă și bine făcătoare din care se vor hrani

domniile lor în timpul postului, căci este de presupus că nu vor rămâne cu desăvârșire lihniți.

Succi și face experiența sugând câte-va picături din sticluța cu apa descoperită de dânsul. Dar d-nu I. Brătianu, Nacu, Stolojan, Kiritoșopolu, și cei lași, ca să nu înșir tot pomelnicul — ce ad să sugă, ce ad să bea când le va veni rândul să înceapă postul cel nou de șapte sau zece ani?

Răspunsul nu este greu de dat, și pot a-sigura pe toți cititorii noștri că guvernul caută cu o parintească îngrijire să descopere fie în Africa, fie în Europa o sticluța cu picături pentru anul de *lefteric*.

Carada, Sturza și alții cutreer mereu țările de la apus până la răsărit, cu toba plină de rentă la spinare, dor dor va da Dumnezeu să pue mâna pe sticluța cu beutura necesară pentru postul cel mare.

De acce d. Simulescu este lăsat la Vâlcea ca o veșnică pomenire, cu însărcinare de a culege erburile trebuincioase pentru confecționarea beăturii în cestiune.

Iar renumitul chimist însărcinat cu rafinarea acestui elixir, lucrează cu multa râvnă în Vârful cu dor, adunând, ca să ajungă la isbânda, toate erburile și chiar buruienile după frumoșele două-zece livezi și paduri ce i s'au pus la dispoziție...

Max.

INFORMATIUNI

O depeșă din Franzensbad ne anunță că eri s'a celebrat căsătoria d rei Olga de Giers, fiica ministrului de externe rusesc cu amicul nostru d-l Georgi Roseti Solescu.

Ceremonia a fost splendidă. Principele Alexandru Cuza și principele Dolgoruki erau martorii d-lui Roseti-Solescu.

Printre persoanele de distincțiune cari asistau la ceremonie ni se citează principesa Elena Cuza, princeasa Sollikof și Galițin, comtesa de Vogue și de Steinbock, ducesa Saso-Rufo, doamna Nelidof, principele Urusof, d-nii Nicolai Cretulescu, colonel Bibescu, Georgi Lahovary.

D. de Giers pleacă îndată la Berlin unde va avea o întâlnire cu principele de Bismark și d'acolo va merge la St. Petersburg, fiind chemat de împărat.

Am avut dreptate d'a pune eri în îndoielă știrea dată de Agenția Havas în privința sosirii principelui Alexandru la Filipopoli. El nu va face intrarea sa în capitala Rumeliei de cât mâine, poate chiar poimâine.

Citiți în «România».

Se banuește că principele Alexandru, ascultând îndemnul ce-i vin din partea multor notabili bulgari, va proclama independența Bulgariei și regalitatea.

Același ziar scrie:

Armata bulgară cere cu stăruință ca maiorul Gruell și căpitanul Bendereff să fie condamnați la moarte

de tribunalul marșial și executați, spre a se scăpa ast-fel onoarea armatei bulgare.

Ni se comunică de către oficiul postal central că trenul *accelerat* Verciorova-București a sosit astăzi cu o întârziere de două ore!

Dacă în momente foarte normale, ca acelea prin care trecem, serviciul se face atât de neregulat și defectos, la ce trebuie să ne așteptăm în cazul când, doamne ferește, trebuințe urgente și neprevăzute s'ar ivi?

În tot cazul, ar trebui ca direcția drumurilor de fier să intervie pe lângă Academie pentru a se da cuvântului *accelerat*, un înțeles cu totul deosebit de acela pe care îl are astăzi.

Populațiunea din Filipopoli a adresat Prințului Alexandru, o suplică prin care îl roagă să fie fără îndurare cu acușaii revoluționari, periculoși nu numai pentru persoana prințului dar și intereselor Bulgariei.

Prințul Ludovig de Battemberg, care se afla în capitala a plecat azi la Viena.

Trenul de Verciorova a sosit și a seară în București cu o oră întârziere.

D. I. C. Brătianu, a sosit aseară de la Florica. Asă dimineață a plecat la Sinaia.

DD. miniștrii Sturza și Stolojan, au plecat azi dimineață la Sinaia.

Azi, dupe cum am anunțat, se va ține la Sinaia, un consiliu de miniștrii, la ora 1, sub președinția M. S. Regelui.

Între altele se va discuta înlocuirea repausatului P. S. S. Mitropolitului Primat.

D. Dem. Protopopescu, este așteptat mâine seară în capitala.

Domnia-sa este însărcinat cu secretariatul ministerului de finanțe până la numirea titularului.

D. STEFAN BELU

s'a

INTORS IN CAPITALA

CORRESPONDENȚA PARTICULARĂ

PETRECERILE LA CONSTANȚA

UN TURC SI UN PISTOL!

Oamenii celebrii a avut Atena pe Alcibiad, care avea un câine slat căruia i-a tăiat coada; — Parisul pe un primar metampscicist, care se credea magarul lui Christ, de aceea și mânca paie

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(34)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

De la Londra la Bristol.

XXIII

Gi loasă în felul ei, jurase că Irlandezul va peri, mai curând sau mai târziu, prin dânsa nu prin altul.

Pe lângă asta, fiind că și Hunt era amestecat în evenimentele ce să pregăteau, spera să înlocuie lucrurile astfel în cât să se resbune deplin, perzând prin o singură lovitură pe rivala, pe fostul ei amant și pe dânsa singură.

În fine, precum Mac Allan spusese lui Hunt o altă pasiune a lui Lenny, ura sa contra Englierei, ură care ajunge o furie în inima multor Irlandezi, să împacă cu evenimentele cari nu puteau să întârzie și pe care ea le diriga prin Castle.

Precum vedem, prezentimentele cele rele ale Irlandezului nu l'înșelau.

De și nu cunoștea toate amănuntele

pe care le am desfășurat, caracterul lui Lenny, stăruința sa într'a nu l' perde din vedere, cea ce l' se dovedea prin scrisorile pe care le primea din când în când de la tânăra femeie, în fine situațiunea sa neexplicată și inexplicabilă la Castle, tot înștiința pe Mac Allan să vegheze asupra lui Mary, asupra lui însuși și a fericirii lor din viitor.

De aceia stătu la gând un moment dacă trebuie să urmeze sfatul ce juna fată îi dădea în scrisoarea ei:

— Ar fi mai bine poate, își zise el, să văd pe Lenny, să cat a pătrunde misterul purtării sale. Apoi, nu l'am cerut eu însuși acea întâlnire la care mi se cere acum să lipsesc.

Dar Mac Allan putea oare să reziste la un sfat, mai mult încă, la o rugămintă a lui Mary? Ea îi oferea atât de mult și îi cerea atât de puțin! Irlandezul se decisese:

— Fie l'și zise el la urmă, voi pune pe căți-va oameni devotați și inteligenți să facă cercetări și voi ști în curând cum stau relațiunile lui Lenny cu spionul Castle.

Afară de aceasta tot îndemna pe tânăr să renunțe la visita ce proiectase să facă lui Lenny, sau cel puțin s'o amâne și să nu se ducă la ea de cât dupe o matură cugetare.

Noaptea sosise, dacă se poate numi ast-fel fenomenul care înlocușe în Engliera cea ce se numește ziua din convențiune; adică era și mai întune-

ric, reverberele de mult aprinse prin strade deveneau mai strălucitoare fiindcă umbra era mai noagră și vedeai mai puțin de cât la ameaza.

— Apoi a sosit și noaptea, își zise Mac Allan, care avea în această privință vechiul prejudețiu a compatrioților săi; Lenny, la ora asta nu mă mai așteptă și în curând va fi prea târziu ca să mă duc la Hunt.

Ar fi trebuit să zică la Mary, căci la asta se gândea; dar nu voia s'amestece numele foastei sale amante atât de vinovată cu acel al prietenei lui de astăzi atât de curată și devotată. Oricum fie, Irlandezul desbărat de proclamațiunile cele negre care l' necăjeau de dimineață, se pregăti să iasă. Puțin câte puțin imaginea posomorâtă a lui Lenny se șterse din ochii săi, în curând nu mai rămase în inima sa de cât aceea a încântătoarei domnișoare Hunt, și când își încheia manta ca să iasă din casă mintea sa era aproape liberă.

— Mac Allan! murmură atunci o voce înăbușită de emoțiune, Mac Allan, nu mă blestăma.

Irlandezul se dădu înapoi, speriat. Vocea pe care o auzia era aceea a lui Lenny.

XXIV.

Bratul streinului.

Începutul de revoltă, pe care l'am povestit cititorului, avuse un mare răsunet în Londra. Faptul, în sine, era

de puțină importanță, dar dovedea nerăbdarea radicalilor și a partizanilor cauzei populare cari nu căutau de cât un pretext spre a izbucni; pe când guvernul și poliția dovedise că stău gata să respingă cu putere or ce manifestațiune care ar eși din limitele legii. Cum se întâmplă tot d'auna în asemenea împrejurări, acei cari ar fi trebuit să fie mai supărați, adică reprezentanții guvernului erau încântați de rezultatul încercării. Pe când partizanii s'incert și serioși ai manifestațiunii legale erau desepărați.

Purtarea nesocotită a cător-va din ei, ruinate pentru un timp toate speranțele lor; simțeau că succesul le e compromis pentru mult timp dacă nu perdut pentru tot d'auna. Prințul-Regent nu știa nimic.

Pe malurile canalului Paddington, în una din quartalele cele mai populate a le Londrei, se afla pe atunci și se afla încă o tavernă frecventată mai ales de lucrătorii constructori ai corăbiilor, și care sub numele de *taverna Cocosului*, era celebră printre frânghierii, ferari, și cei lași moșteșugari ai capitalei.

În această tavernă vom duce pe cititor pentru un moment.

E 5 ore seara și deja întunericul e deplin. Un frig umed, cauzat de păclă care se îngroșea dintr'un moment într'altul, unit cu întunecimea nopții, a silit pe lucrători să-și părăsească lucrul. Taverna e plină, veselă, animată. O sobă gigantică răspândește o căldură binefăcătoare; numeroase lampe

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”
 Tiragiu 6.000 de fol
ANUNCIURI SI RECLAME
 Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
 Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

«rie întreagă se fie idioată etc.» nu are dreptate ;
 și d. M. P. care felicita pe d. primar cu proverbul latin «inter vacas bos est abas», nu are rezon.

Mistral.

MANEVRELE DE TOAMNA

La 6 Septembrie vor începe manevrele de cavalerie care vor ține până la 1 Octombrie. În acest scop se vor concentra în jurul Buzăului 6 regimente de călărași și anume: regimentele 3, 4 și 10 din corpul II de armată și regimentele 5, 6 și 12 din corpul III de armată. Aceste regimente compuse din câte 4 escadroane, numărând fiecare câte 412 oameni, vor fi instalate în seara de 5 Septembrie pentru ca a doua zi să poată începe exercițiile presărate de programul publicat mai jos.

Aceste regimente vor forma o diviziune compusă din trei brigade.
 Diviziunea va fi comandată de d. general V. Crețeanu, inspector general al cavaleriei, având atașați ca șef de stat major pe d. Al. Lambrino, iar ca ofițer de stat major pe d. căpitan Leon Mavrocordat, de la marșala de cavalerie, C. Corălescu, de la școala de cavalerie, și N. Constantinovici, din regimentul 5 de artilerie.

Brigada I compusă din regimentele 3 și 4, va fi comandată de d. colonel Al. Dumitrescu; brigada II, compusă din regimentele 5 și 6, de d. colonel C. Formac, și brigada III, compusă din regimentele 10 și 12, de d. colonel G. Arion.

Împreună cu aceste regimente de cavalerie vor manevra, de la 19 Septembrie până la 1 Octombrie, trei baterii călărășe de câte 4 tunuri, din regimentele 2, 3 și 7 de artilerie, puse sub comanda unui major.

Cu direcțiunea serviciului administrativ a fost însărcinat de d. sub-intendent N. Sebastian.

Ita și programa acestor manevre:
 De la 6—10 Septembrie: școala de escadron și serviciu de siguranță ;
 De la 11—15 Septembrie: școala de regiment și serviciu de siguranță ;
 De la 16—21 Septembrie: evoluțiuni, trei zile pentru școala de brigadă și trei zile pentru școala de diviziune ;
 De la 22—24 Septembrie: explorări și recunoașteri ;

25 Septembrie: serviciul de siguranță în stațiune ;
 26 Septembrie: imbarcarea și debarcarea pe drum de fer la punte hotărâte ;
 27 și 28 Septembrie: marșuri de rezistență ;
 29 și 30 Septembrie: manevre de cavalerie și de lăzare ;
 1 Octombrie: pornirea trupelor la garnizoanele lor.

(Revista Armatei)

Din cauza întâzierii trenului zărele streine nu ne au sosit.
 Suteam prin urmare săliți a su-primă pentru asta-zărubrica «Telegrame din streimate».

STIRI MARUNTE

Lupta din Iași spune că elevilor școlii militare li s'au oprit, fără nici un motiv, dreptul de a avea de a circula prin grădini publice, frecventate de societate. Acești elevi, tineri de societate și condițiuni culturale, sunt acum reduși a nu se mai amuza serile de cântec prin locuri publice clandestine, prin crâșme, prin cafelele suspecte pe unde oțeliturilor nu le dă mâna să intre și pe unde acești tineri ar

putea poate petrece neobservați și nealungați de grozavii selt galonați ai poliției militare.
 Nu-i de loc nemerită această măsură, care, prin rigoarea și aplicarea ei, împinge pe acești elevi în vacanțe, ca să se petreacă vremea nocturnă numai prin locațiunile de desfrâu și viciu. Noul șef al jandarmilor de poliție n'ar trebui să se înagureze misiunea făcând pe grozavul acolo unde nu trebuie; se nu se uite însă că această măsură arbitrară s'a luat în lipsa directorului colonel Macarovic care în acest caz, și-ar fi susținut elevii față cu astă nedreptate.

Cu trenurile de Marți au plecat din Iași spre America două transporturi de evrei, unul de 35 persoane și altul de 23.

D. M. Niculescu, proprietar și întingiu din Giurgiu, s'a prezentat la redacțiunea zărilor noastre și ne-a arătat că poliția din Giurgiu face un abuz revoltător de puterea sa.

Asa în seara de 8 curent, pe la orele 7 și jum. a venit la d. ș. comisariul de poliție din Giurgiu Teodorescu, obligându-l să se închidă fără voia sa două camere unei artiste de la un circ din localitate: peste o oră s'a prezentat și polițaiul Velisarie, violându-i domiciliul și impunându-i același lucru.

În seara de 19 curent apoi, d. Niculescu, voind să plece la București, a fost oprit la gară de către doi sergenți din ordinul polițaiului, arătându-i că i este interzis ca să plece din Giurgiu.

Oare justiție nu mai este în această țară, de oare ce cetățenii sunt înasați astfel în prada brutalității polițienești ?

ULTIME INFORMAȚII

Se anunță că regimentul care a luat cea mai mare parte la copleșitul tronării prințului Alexandru, a fost desarmat.

Ziarele germane anunță că faptul unor negocieri cari ar avea de scop stabilirea unei alianțe defensive între Bulgaria, Serbia și România, se confirmă din diferite părți.

Dar se adoga că există îndoiala dacă planul va putea rouși.

Citim în ziarele vieneze că, în urma telegramii adresate de Regele Milan principelui Alexandru, e probabil că relațiunile între Serbia și Bulgaria se vor restabili.

Aflăm că banditul Lupu a cărui bandă comisesse mai multe pradăciuni în județele Ialomița, Vlașca și Ilfov, a fost prins în Bulgaria și estradat autorităților noastre.

Măine seara prințul Alexandru va sosi în Sofia.

D. I. C. Brătianu, din preună cu miniștrii ce-au luat parte la consiliul ce s'a ținut azi la Sinain, se vor întoarce astă seară în Capitală.

Consiliul comunal a discutat ceștiunea dacă în hala de peste se mai pot vinde și alte lucruri, aceasta mai cu seamă în vederea unei economii ce s'ar putea realiza se nu se înființeze și o hală de fructe.

Aflăm că regimentul 2 de Roșiori, după manevre va fi strasferat din București.

Consiliul Facultății de medicină, se va întruni în curând pentru a

discuta și fixa ziua examenului echi-valent de bacalaureat pe care studenții înscriși pentru licenții trebuie să treacă pentru a și depune docthoratele.

D. general Cornat, care se află la Constanța, se va întoarce Sâmbăta în capitală pentru a relua comanda corpului II de armată.

În urma analizei făcute de d. dr. Bernadt asupra apelor de la Govora, un inginer al statului a fost însărcinat cu captarea acelor ape.

D. Munteanu, secretarul creditului agricol din Teoceni a fost numit inspector financiar.

ULTIMA ORA

Vienna, 2 Septembrie. — Ziarele din Berlin anunță că o înaltă mediațiune s'ar interpuce pentru a ajunge la o împăcare între țara și prințul Bulgariei. Alții spun că împăratul Wilhem chiar ar fi acest mijlocitor.

Berlin, 2 Septembrie. — Dupe *Gazeta de Voss*, împăratul Wilhem a făcut un demers personal pe lângă țara pentru a ajunge la o reconciliare între acest din urmă și prințul Alexandru.

Londra, 2 Septembrie. — *Times* îndeamnă pe prințul Alexandru să nu neglijeze nimic pentru a dobândi bunele grații ale țării.

Numitul ziar nu pare a avea mare speranță de reușită.

Constantinopol, 2 Septembrie. — D. Nekhoudov, secretarul ambasadei rusești, a plecat la Sofia, spre a înlocui pe d. Bogdanoff, care a plecat, fie zis în concediu.

Sofia, 2 Septembrie. — Știrea răspândită de zărele din St. Petersburg, ca ar fi izbucnit în Bulgaria rebelul civil, este cu totul nefundată, pentru că în toată țara domnește ordinea și liniștea cea mai perfectă.

Sofia, 2 Septembrie. — Prințul va sosi mâine s'ară la Sofia.
Berlin, 2 Septembrie. — *Gazeta Germaniei de Nord*, vorbind încă odată despre articolele publicate de zărele ultramontane și liberale, în privința prințului Alexandru, conchide zicând: că nimeni nu se poate îndoi că poliția trasă de ultramontani și liberali nu expune Germania la mari pericole; dacă nu adera la politica guvernului, vor precipita Germania într'un rebel îngrozitor.

Reichstagul trebuind să fie în curând convocat pentru a ratifica tratatele de comerț, semnate de guvern, inamicul Imperiului fac politica străină.

INSTITUTUL DE DOMNISOARE

PROFESORILOR ASOCIATI SUB DIRECTIA D-NEICORDEA
 Sub-semnata, absolventa a școlii superioare de domnisoare din Lansana (Elveția), profesoare de pedagogie și filosofie la institutul pedagogic, la asociațiune cu mai mulți profesori profesori distinși, m'am decisa să deschid un institut de domnisoare, în care elevetele pe lângă o instrucțiune clasică și solidă se primească și o educațiune aleasă și înalta menită a forma bune maniere de familie.
 Din punctul de vedere al instrucțiunii școlii va cuprinde:
 1. *Cursul claselor primare* dupe programele oficiale cu adăosul limbelor, germană și franceză.
 2. *Clasa gimnazială* pentru elevetele care ne reusind la examenele de admitere în școlile secundare ale statului ar voi a trece în institutul acestei clase și a se prezenta la concursul de admitere în anul al 2-lea.
 3. *O clasa preparatoare* de studii gimnaziale pentru elevetele care vor fi trecut cursurile școlilor secundare de fete și ar voi se obtina

certificatul celor 4 clase liceale, în această clasă, pe lângă repetiția materiilor din școlile secundare de fete, se vor preda limbă e clasică latină și elena, dupe programele statului.
 Afara de obiectele prevăzute în programele oficiale se vor preda facultativ și limbile engleza și italiana precum și muzica, care dupe dorința părinților se va urma în institutul sau la conservator.
 Însă titlul va primi interne semi interne și externe.
 Cursurile vor începe la 1 Septembrie. Condițiunile de admitere se pot afla în cancelaria institutului asazit în strada Comet No. 16, din București în toate zilele cu începere de azi.

ALECSANDRINA CORDEA
 nascuta Filonescu

profesoare de pedagogie și filosofie la școala centrală.

D-RUL THEODORESCU FLOREA
 Reintorcându-se în Capitala își reia clientela.
 Consultatiuni de la 5—6 ore strada Sălciiilor No. 3.

DOCTORUL E. CLEMENT
 S'a reintors în Capitala
 Str. Renasterii No. 3

INSTITUT PENTRU DOMNISOARE
 — 47 Strada Scaune 47 —

Cursurile primare și gimnaziale vor începe la 1 Septembrie. Programele statului sunt obligatorii, iar examenele se trec înaintea comisiunilor ministeriale. Înscrierile se fac în toate zilele la cancelaria institutului Director de studii, d-nu C. C. Dobrescu, profesor la liceul Sf. Sava.
 directoare E. C. Dobrescu.

LICEUL NOU DE DOMNISOARE
 DIN IAȘI
 sub direcțiunea domnisoarelor WARIAM
 a se vedea pe pag. 4-a

INSTITUTUL NOU DE DOMNISOARE
 BUCUREȘTI STR. PRIMĂVEREI 26

Cursurile se deschid la 1 Septembrie. Prețurile pe un an școlar sunt: 1054 lei noi pentru interne, 600 pentru semi-interne, 450 pentru externe.

Pentru copii din școala mixtă, «Ecole Infantine sau Kinderschule», se plătește 450. Pentru semi-interne și 350 pentru externe. Programul, lista profesorilor și prospectul se pot vedea la institut. Înscrierile se face în toate zilele de la 2—6 p. m. tot atunci se poate visita și localul.

Locuri vacante sunt: pentru interne, 11, externe sau semi-interne 8, și pentru școlile mixte ori cât se va cere.

A VE VEDEA
LICEUL ALEXANDRI
 pe pagina 4-a

INSTITUTUL SCHEWITZ
 BUCUREȘTI
 51, Strada Scaunelor, 51

Cursurile din acest institut vor relucepe la 1 Septembrie viilor. Pentru informațiuni a se adresa la direcțiunea institutului.

INSTITUTUL PROFESORILOR ASOCIATI

Se aduce la cunoștiința părinților de familie că, din cel optzeci elevi al institutului, numai trei au rămas repetenți și șaptezeci și șapte corectiți, iar toți cei-șaptezeci au fost promovați, dintre care zece premiați la gimnaziile și liceele Statului; de asemenea toți cei din clasele primare au fost promovați, fără să rămână vreunul corectiți ori repetenți. Înscrierile atât pentru clasele primare cât și pentru gimnaziu și liceu se fac până la 1-10 Septembrie la institut, care se află instalat în cele mai bune condițiuni pe calea Victoriei 162, București.
 Direcțiunea.

Dr SEVEREANU
 reintorcându-se în capitala și-a reintercut clientela

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

(69)

FORTUNE DU BOISGOBEY
VĚLUL ALBASTRU

(Urmare)

— Eū nu vĚ blamez, reluă d. de Malverne, eū chiar vĚ scuzez. A se devota pentru a scăpa niște culpabili este fapta unei frumoase inimi; dar devotamentul are margini, mai cu seamă când el este rĚu așezat. RĚmăneți aci domnișoară, opriți-vĚ pe această pantă care vĚ duce în prăpastie... gândiți-vĚ la reputațiunea, la amicii d-v și nu vĚ perdeți încercând să aparăți oameni pe cari evidența li acuză și cari nu vor scăpa de pepeapsă.

— D-voastră voiți a-i omorî... eū voesc a-i scapa, strigă Rose, fără a se gândi că acest strigăt eșit din inimă echivală aproape cu mărturisirea unei minciuni pe care judecătorul căuta a i-o smulge.

— Și cum se nu' omorî zise d. de Malverne coprius de mânie; cum n'as strânger de gât această nedemnă creatură care a desonorat numele meu !... Cum, cu vĚrful sĚbiei nicle n'as strâpunge pieptul acestui falș amic care atât de odios m'a înșelat !...

Credeți d-v. că eū sunt omul care se mĚ mulțumesc cu o reparațiune desrisorie și care se lărase înaintea tribu-

nalelor pe acești trădători pentru a se proclama acolo nenorocirea mea ?... nu, domnișoară. Eū i-am condamnat și nu' voi uita.

— Sunt nevinovați strigă copila speriată. D. Saint-Briac nu are altă amantă afara de mine.

Ea era aproape să mărturisescă totul; dar înfricoșătoarele amenințări ale soțului, îi opri mărturisirea ce i era pe buze.

Era scris ca ea să se sacrifice până la capĚt.

— Încă strigă judecătorul iritat de această revenire a unei rezistențe pe care o credea învinsă. D-v persistați în afirmațiunile d-v imposibile de susținut. Uitați că nu depinde de cât de mine de a găsi oameni pentru a te desminți.

De astă dată, Rose îngalbeni. Ea înțelese.

— Înainte de a face acesta voesc a vĚ demonstra, pentru cea din urmă oară că nu sunteți, ca nu puteți fi mĚtresa acestui om. Mai întâi, dacă ați fi n'ali locui în casa d-lui de Meriadec și trebuie să vĚ gândiți că d-v atribuiți un curios rol acestui onest om care vĚ adăpostește.

Domiciliul lui v'ar servi așa dar pentru a ascunde amorurile d-v hazardate; el vi l'a împrumutat așa dar pentru a salva aperețele... Cutezați d-v să se zică acestea ? Tăceți ? Înțelege, n'am alt-ceva de făcut de cât să m'i fac dreptatea pedepsind pe acești doi mizerabili.

— VĚ cer grație pentru ei ! nu sunt culpabili ei !

— Atunci omul în cestiune este amantul d-v ? Vom vedea dacă veți repera această afirmațiune înaintea amicilor d-v.

Și fără să mai asculte răspunsul Rosei, Hugues de Malverne deschise brusc ușa salonului unde Meriadec și Daubrac așteptau.

— Întrați domnilor striga d. de Malverne.

— În sfârșit ! cu multă placere, bombăni Daubrac, care de un sfer de ceas se plimba de colo până cole fiind coprius de o mare impaciență.

— Iata-ne, zise Meriadec.

Ei intrară și fură uimiți când vĚzură pe Rose Verdier căzuta pe un fotoliu, tremurândă și pe jumătate leșinată.

Ei vroira să alerge la ea, dar judecătorul îi opri c'un gest și le zise c'un ton hotărât.

— VĚ rog să mĚ ascultați mai întâi. D-v domnule Meriadec, sunteți un galant om, asemenea și d-v domnule Daubrac; pot dar a vĚ voi bi de situațiunea mea, pentru că sunt sigur că d-v veți pĚstra secretul, cel puțin până când această situațiune va avea desnoamântul său.

— Pardon, domnule, întrerupse interul, noi am venit pentru a comunica judecătorului de instrucțiune ca o nouă crimă...

— Nu mai sunt judecător de instrucțiune, întrerupse Malverne. Astă seară m'oi voi uita de demisiunea de magistrat.

Eū nu mai sunt de cât un om nedemn ultragiat și care ține să aibă proba ultragiatului. Această probă d-v m'oi veți procura.

Cel doi amici se uitară mirați unul la altul. Același gând le venise. Credeau că d. de Malverne înebunise.

Dar ei nu înțelegea de loc atitudinea Rosei, care nu cuteza să și ridice ochii asupra amicilor săi.

— Iată faptele, continuă soțul. Astăzi, la parchet, am primit o scrisoare anonimă.

— Plouă cu aceste scrisori ! strigă Daubrac. Capitanul, asemenea a primit una alta-eri.

— În această scrisoare, eram avertizat că d. de Saint-Briac ar fi amantul nevastei mele.

Ce era de răspuns la o asemenea declarațiune ? Meriadec și Daubrac nu găsiră nimic de zis și esprimară prin gesturi o spaimă sinceră și o îndoială politicoasă.

— D. de Saint Briac, după cum știți a fost arestat din eroare și închis pentru că a refuzat de a spune numele femeii cu care s'a suit pe turnurile de la Notre-Dame. Corespondentul necunoscut care m'ia scris imi spune că această femeie era soția mea.

— Iată o abominabilă calomnie ! strigă cu multă bună credință virtuosul Meriadec.

— Acest corespondent adăoga că nevasta mea a dat un rendez-vous amantului său, și că nu depinde de cât de

mine de a o surprinde la el, astă-zi, între orele 3 și 4.

Am avertat acolo, dar n'am găsit de cât pe d. de Saint-Briac. Dar de departe eū am vĚzut-o intrând acolo. O cearță violentă se începe între omul care a fost amicul meu și între mine... și în momentul când era să venim la fapte, domnișoara ese din camera în care se ascunsese când m'a auzit sunând.

— D-ta Rose ! zise Meriadec adresându se copilei. Dar este imposibil.

— Este adevărat, răspunse ea c'o voce stinsă.

— Eū nu cunosteam pe domnișoara continua d. de Malverne, și ea asemenea nu mĚ cunoștea. D-voastră știți că eū trebuia s'o interogez, mâine, în cabinetul meu. Acum, în acest moment, aci numai, eū am aflat cine este, și ea a vĚzut că eū sunt judecătorul însărcinat cu instruirea afacerii de la Notre-Dame.

VĚ spun acestea, domnilor, pentru ca să înțelegeți bine espunerea faptelor ce vĚ voi uita face.

Domnișoara s'a arătat cum v'am spus și m'ia declarat ca mĚ înșel... și că ia ar fi amanta d-lui de Saint-Briac.

— A zis ea aceasta ! strigă Daubrac strângânduși pumnii.

(Va urma)

